

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3079/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Јован Бесарић, адвокат из ..., против противника предлагача ХК „Комграп“ АД из Београда, ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 844/19 од 24.12.2019. године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача АА из ..., изјављена против исправљеног решења Вишег суда у Крушевцу Гж 844/19 од 24.12.2019. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 бр.94/16 од 28.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог предлагача АА, којим је тражио да се утврди да је купац на неодређено време једноснобног стана број ... површине 36 м2 по структури једноснобног који се налази у приземљу зграде у улици ... у ... и да се обавезе да противнику предлагача плаћа месечну закупнину одређену позитивним прописима. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 844/19 од 24.12.2019. године (исправљеним решењем од 29.01.2020. године у погледу назива противника предлагача) одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено наведено првостепено решење.

Против наведеног решења другостепеног суда, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14) који се у овом парничном поступку примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, а сходно члану 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена на основу члана 27. ЗВП, али да није основана.

Доношењем побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда из члана 374. став 1. у вези члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП на коју се ревизијом указује јер не примењивање ове одредбе није било од утицаја на доношење законите одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, отац предлагача ББ закључио је уговор о коришћењу стана на неодређено време са Заједницом становања 29.12.1978. године, на основу решења о додели овог стана на коришћење од стране правног претходника противника предлагача, да га користи са члановима домаћинства, супругом, мајком и троје деце, од којих је једно предлагач. ББ је преминуо 09.12.2002. године у месту ..., Општина ... у Републици ... Пре тога је овде противник предлагача против њега водио парнични поступак ради отказа уговора о коришћењу предметног стана због некоришћења који је окончан правноснажним решењем Другог општинског суда у Београду П бр.928/2000 од 21.02.2006. године о повлачењу тужбе, обзиром да нико од његових законских наследника није преузео вођење ове парнице. После осам година од смрти оца, предлагач се августа месеца 2010. године обратио вансудски противнику предлагача ради закључења уговора о закупу наведеног стана на неодређено време, о чему овај није одлучио, због чега је 16.02.2011. године поднео предлог у овом ванпарничном поступку. Предлагач је пријављен на адреси предметног стана почев од 1983. године, али није доказао да је у предметном стану живео у континуитету, обзиром да је 1993. године закључио брак у ... из ког има двоје деце и да његова породица није ни долазила у Београд. Из правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду П 43538/10 од 13.11.2012. године и исказа сведока ВВ и ГГ, утврђено је да је у предметном стану становао подстанар ВВ са својом породицом (коме је овом пресудом наложено да се исели из предметног стана) а да овде предлагач има на други начин решену стамбену потребу јер је њему и његовој породици центар животних активности у ..., односно да предлагач није користио предметни стан непрекидно за живота свог оца, као ни након његове смрти.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да предлагач не испуњава услове прописане одредбом члана 34. Закона о становању РС („Сл. гласник РС“, број 50/92, са изменама и допунама) да би постао купац предметног стана на неодређено време, обзиром на то да га није користио непрекидно ни за време живота, па ни након смрти свог оца као последњег носиоца станарског права на овом стану, односно да није наставио да користи овај стан после његове смрти, а да притом има на други начин решену стамбену потребу формирањем центра животне активности у ... где је закључио брак и има породицу.

На правилност побијане одлуке донете у овој ванпарничној ствари у којој се одлучује о стамбеном статусу предлагача, не утиче и није од значаја то што овде противник предлагача против њега није претходно водио парнични поступак за иселење из предметног стана, као што то предлагач указује у ревизији. Осим тога, он је водио парнични поступак у вези предметног стана против његовог сада покојног оца, који је

окончан повлачењем тужбе из разлога што није било његових законских наследника који су остали да станују у овом стану и који би преузели тај парнични поступак.

Како је у конкретном случају реч о ванпарничном поступку ради доношења решења који замењује уговор о закупу стана на неодређено време, а не о парничном поступку ради исељења из предметног стана, то су без правног значаја ревизијски наводи предлагача о повреди права на дом из члана 8. став 1. Европске конвенције о људским правима која се непосредно примењује у домицилном праву, истицањем да је он тежак инвалид и да није са потпуном извесношћу напустио предметни стан.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. у вези члана 30. став 2. ЗВП-а, одлучио као у изреци овог решења.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић